

‘Hier was ik zelf niet uitgekomen’

Noor Hagemeijer is in opleiding tot orthopedisch chirurg. Vanwege ernstige eczeemklachten aan haar handen, kwam ze afgelopen jaar terecht bij de poli Mens en Arbeid. Daar ontdekte ze dat ze allergisch is voor rubberversnellers, een stof in chirurgische handschoenen. “Nu zijn mijn handen weer gezond en merk ik hoeveel invloed het eczeem had op mijn werkplezier en in mijn persoonlijk leven.”

“Vanaf mijn geboorte had ik al eczeem, vooral in mijn elleboogplooien, knieholtes en gezicht. Toen ik aan mijn studie geneeskunde begon, had ik er nog nauwelijks last van. Ik dacht dat ik eroverheen was gegroeid. Toch kreeg ik last van mijn handen, wat ik eerst niet zo in de gaten had. Je slaapt minder als student en drinkt meer, ik schoof het op die leefstijlfactoren af.

Bij de vooropleiding Chirurgie werden mijn handen een groter probleem: ik kwam veel op de operatiekamer en droeg daar met grotere regelmaat chirurgische handschoenen. Op een gegeven moment droomde ik zelfs over jeuk. Mijn handen waren dik en voelden warm aan.

In die tijd nam ik contact op met een arbo-arts. Die zei, zonder mij te zien, aan de telefoon: ‘Ik denk dat je beter een ander beroep kunt zoeken.’ Maar ik wilde dit werk doen, daar was ik al sinds 2013 mee bezig. Ik ben daarna twee weken uitgevallen en door de huisarts behandeld aan een infectie aan mijn vinger.

Snel hierna rondde ik mijn vooropleiding af en nam, mede door de klachten aan mijn handen, een pauze van drie

‘Nu weet ik waarmee ik rekening kan houden’

maanden. Ik ging fietsen in Patagonië en in die periode knapten mijn handen goed op. Eenmaal terug bij de opleiding Orthopedie kwamen de jeuk, blaasjes en wondjes snel terug. Door rond te vragen kwam ik terecht bij de polikliniek Mens en Arbeid.”

Materialen laten zien

“Willem Pieter Piebenga is de eerste die daadwerkelijk onderzoek heeft gedaan naar mijn situatie. Hij begrijpt hoe mooi het is als je met enkele aanpassingen kunt blijven werken. Samen hebben we alle materialen bekeken waarmee ik werk.

De meeste ervan namen we mee voor de allergietest: de handschoenen en

operatiejassen die ik draag en ook de verzorgingsproducten, zoals handalcohol. Verder keek hij of er huidverzorgende producten aanwezig zijn. Dat was zeer ondermaats: er lag alleen een tubetje crème met parfum erin, waarschijnlijk door een collega neergelegd. Ik heb, helaas, nog geen enkele operatieruimte gezien waar het personeel kan beschikken over goede huidverzorgende producten. Terwijl ik veel collega’s zie met droge handen en soms ook allergieën. Veel mensen zoeken de juiste handschoenen. Er bestaat een *sensitive* variant, maar niemand weet welke stoffen daar precies in zitten.”

Geen effect

“Ik denk dat huidproblemen standhouden, omdat we lang bezig zijn met het zoeken naar een oplossing, maar intussen hebben we er eigenlijk geen verstand van. Als je geschikte handschoenen gaat dragen, maar intussen handalcohol gebruikt waar je niet tegen kunt, dan merk je het effect niet. Dat maakt het allemaal heel complex. Dat vind ik de toegevoegde waarde van de aanpak van de polikliniek Mens en Arbeid. Ze doen niet alleen een allergietest, maar denken echt mee over hoe je dit in de praktijk moet interpreteren en welke aanpassingen je kunt maken die langdurig effect hebben. Informatie hierover is voor een leek moeilijk te vinden. Tel daarbij op dat het moeilijk is je werkgever te overtuigen van alle benodigde aanpassingen. Voor een goede uitkomst is het cruciaal hier advies over te krijgen. Inmiddels weet ik waarvoor ik allergisch ben en hoe ik daarmee rekening kan houden. Momenteel draag ik specifieke handschoenen met daaronder katoenen handschoentjes. Nu kan ik het werk in de operatiekamer eindelijk weer opbouwen.” 🔄